

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

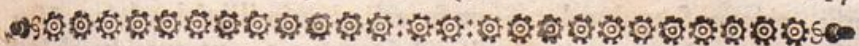
Ginther, Anton

Augustæ Vindellicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio XXVII. B. Virgo quærit de nocte Filium suum captivum, & nunc velut Agnum mansuetum furori luporum traditum. Emblema. Lupus rapax agnum ad lanienam asportans cum inscripto: Non est, qui ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO XXVII.

B. Virgo quærit de nocte Filium suum captivum,
& nunc velut agnum mansuetum furori luporum
traditum.

Comprehenderunt JESUM, & ligaverunt eum.
Joan. 18. 12.

1. **S**epius in Sacris Litteris pientissimus orbis Reparator
 Christus per agnum præfiguratus fuit. Abel primoge- *Gen. 4. 4.*
 nita ovium, id est, agnos Domino DEO jam ab origine
 mundi obrulit, & ipsemet quasi agnus innocens DEO
 victima factus est. Abraham pro filio suo Isaac agnum *Gen. 22. 12.*
 masculinum substituit, & DEO in gratissimum holocaustum immola *Exod. 12. 6.*
 vit. Moyses Paschalis agni immolandi & comedendi ritum præscri-
 psit,
Mater Dolorosa. Ee psit,

N-

psit, ejusque sanguine domorum superliminaria illiniri voluit. Idem ex mandato Divino morem in Israël introduxit, ut quotidie ab Hebræis manè & vespere agnus immaculatus supremo rerum Numini immolaretur. Isaias & Jeremias Christum in carne venturum agno mansuetum assimilârunt: *Et ego quasi agnus mansuetus, qui portatur ad villam, & non cognovi, quia cogitaverunt super me consilia, dicentes: Mittamus lignum in panem ejus, & eradamus eum de terra viventium, & nomen ejus non memoretur amplius.* Joannes Baptista eundem DEI Filium, & mundi Redemptorem agnum appellare consuevit: *Ecce agnus DEI, ecce qui tollit peccata mundi.* Hunc secutus est Joannes Evangelista, qui agnum Christum identidem in sua Apocalypsi nuncupavit. Petrus redemptos nos esse asserit *pretioso sanguine quasi agni immaculati Christi, & incontaminati, præcogniti quidem ante mundi constitutionem, manifestati autem novissimis temporibus.* Hinc haud immeritò mos in Ecclesiâ inolevit, Christum in specie agni depingendi, ut in memoriam nobis ejus passio & actio, mansuetudo, patientia, innocentia, vita & mors reduceretur; quem Divinissimum Agnum à sanguinario lupo ad lanienam raptatum pro corpore Emblematis nostri adumbrari curavimus cum epigraphe ex verbis Davidis mutuata:

Non est, qui redimat.

*Psal. 7. 3.
In vita S.
Francis.
Seraph.*

Ita est ô chare Lector: *Non est, qui redimat.* De S Francisco Seraphico legitur, quòd agnum à lanione ad macellum ductum & precibus & pretio redemerit, considerabat enim hic Vir sanctissimus in hoc agno Divini illius Agni innocentiam, qui orbem terrarum non ferro sed ligno, non feriendo sed patièdo, non mactando sed morièdo domuit; unde quoties hoc nomen *agnus* audivit, vel legit, mox in teneros affectus & pias lacrymas solutus est.

Cognosce ex hoc anima Christiana tenerrimum Matris dolorosæ affectum, dolorem & amorem, ubi intellexit ex sancto Joanne, Bethaniam capto JESU excurrente, dilectissimum Filium, ut nostra solveret vincula, ad instar latronis esse captum, vinculis ferreis & funibus ligatum, atque velut agnum mansuetissimum à nocturnis & rabidis lupis ad lanienam, heu nimium cruentam raptatum: *Heu me*, exclamabat mœstissima matrum (ita eam loquentem inducit Nebridius) *heu me, quàm dies mali nuntij dies hec.* O Fili mi, translata est gloria ab Israël, quia arca Domini, imò Dominus arca captus est: *Vadam tamen, si fortè videre potero desideratam ejus faciem,*

*Nebrid. in
Euse. Myrrh.
cap. 4.*

prins

prinsquam moriatur. Dixit, surrexit, & eadem nocte festinavit in Jerusalem, heu quo animi cum dolore & mœrore, ah quis dicet? Quæ-
ties ingeminavit illud Sponsæ: *Surgam, & circuibo civitatem per vicos
& plateas, queram, quem diligit anima mea.*

Cant. 3. 2.

2. Et dic, obsecro prudens Lector, si adhuc in vivis fuisset for-
mosa illa Rachel, quando Joseph filius accrescens & unice dilectus à
perfidis fratribus, velut innocens ovicula à feris lupis cinctus, ligatus,
Ismælitis venditus, & in durissimam servitutem abductus est, quid,
quæso, Rachel mater ad luctuosum hoc sensisset, aut dixisset specta-
culum? Et si insuper audisset feralem illum invidorum fratrum cla-
morem: *Venite, occidamus eum, & mittamus in cisternam veterem, di-
cemusque, serapeissima devoravit eum?* An non omnia viscera Rachæ-
lis fuissent commota, & corejus ingenti dolore, cruciatu & amaritu-
dine replectum? Loquantur hîc matres, quæ de materno in unicum fi-
lium amore meliùs, quàm alij possunt dijudicare. Umbras hæcenus
enarravi; plùs hîc quàm Rachel & Joseph; de Rachel dicitur: *Vox
in Rama audita est, ploratus & ululatus multus: Rachel plorans filios suos,
& noluit consolari, quia non sunt.* O dicite montes & valles, vineæ &
prata, agri & campi, sylvæ & dumeta, nunquid audistis de intempe-
sta nocte gemitus mœstissimæ turturis, ac Dominae vestræ, ploran-
tis Filium suum, nunc in manus peccatorum contraditum? O flebi-
lem noctem, non computandam in noctibus anni, in qua plures ex
oculis dolorosissimæ Matris fluxerunt lacrymæ, quàm momenta de
tempore! ô nox crudelis! quomodo ausa es tantum committere fa-
cinus?

Gen. 37. 20.

Matth 2. 18.

De Urbano III. Pont. Max. referunt, quòd, ubi ex nuntio intel-
lexit, Hierosolymam, civitatem illam sanctam à Saladino esse captam,
direptam, atque prophanatam, præ dolore animi, quem ex tanta ja-
ctura & ex calamitate Christianorum acceperat, Ferrariæ in itinere
expiravit. Quid de te dico dolentissima Virgo, ubi intellexisti dul-
cissimum, ac dilectum votorum tuorum à Judæis esse comprehensum,
laqueis, catenisque latronis instar vinctum, & nunc ab omnibus Dis-
cipulis & amicis desertum ad iniquissimos Judices in urbem raptum?
Quos, obsecro, cruciatus, mœrores & amaritudines tunc maternum
Cor tuum perlesit? *O Cor omnium cordium fortissimum, exclamat hîc
Justinus Miechoviensis, ô Cor adamantinum quomodo disruptum non es?
Matris hujus afflictæ dolor adeò magnus erat, ut enim mens humana com-
prehendere non valeat; talem namque amittebat filium, qualis nunquam
extitit,*

Platina in
Vit. Pontif.
fol. 211.

Justin. Mie-
chov. disc.
333. de Rosa
Myst.

Idem
b He-
ni im-
o man-
d vishi-
centes:
m, &
E I Fi-
agnus
Evan-
apavit.
aculati
ionem,
nos in
oriam
, vita
o lupo
i cura-

co Se-
preci-
in hoc
n ferro
riendo
x in re-

is do-
sancto
dimum
o, vin-
dimum
rapta-
entem
ili mi,
ce ca-
aciem,
prius.

extitit, nec quoad corpus, nec quò ad animam; erat enim DEUS & homo. Unde sicut nunquam talis extitit Mater, nec talis Filius, ita nunquam talis visa est amaritudo. O fitali ac tanto dolore doleret cor meum ob offensum DEUM, quemadmodum doluit afflictissimum Cor Virginis in captivitate, & in passione Filij! ò piensissima Domina! ò mare dolorum! rogo te per dolores & luctus tuos, per suspiria & lacrymas, exora mihi peccatorum miserrimo cor verè contritum & humiliatum, & ne sinas me æternùm perire; ah Domina mea, num poteris subscribere sententiæ æternæ damnationis meæ? Non poteris, non poteris, nimis enim in clientes tuos misericors es. Verùm progrediamur ulterius.

3. Proinde ab hac Matre dolorosa ad Filium, virum dolorum ac novissimum virorum me converto. Dic, obsecro, ò mitissime JESU! nunc captive, & inter manus peccatorum ad judicia & ad mortem crucis raptate, dic, inquam, ubi nunc sunt Discipuli & amici tui? Sola Mater tua, ubi percepit captum esse JESUM à Nazareth, nocte concubiã te sequitur, cæteris omnibus in fugam dilapsis. Quid? Ergone nullus servorum te Dominum universorum ad tribunal comitabitur, & innocentiam tuam testetur, & defendat? Ubi nunc Thomas, qui prius dicebat: *Eamus & nos, ut moriamur cum eo?* Ubi Petrus, qui audacter promisit: *Tecum paratus sum in carcerem & in mortem ire?* Ubi cæteri Discipuli, qui omnes sub eadem fide se obligabant: *Similiter & omnes Discipuli dixerunt, &c.* O piensissime JESU! videris mihi, ut quondam Rex Sedecias, qui in expugnatione Urbis Solymæ, à Nabuchodonosore armatâ manu captæ, ab omnibus militibus & subditis derelictus in durissimam captivitatem deductus est, paulò post ignominiosa morte extinguendus: *Omnes bellatores, qui erant cum eo, dispersi sunt, & reliquerunt eum.*

4. Reg. 25. 3.
Ite nunc mundani, & ulterius in amicis vestris confidite! en clarissimum in patientissimo JESU prototypum, qui meritò cum afflictissimo Jobo dicere poterat: *Noti mei quasi alieni recesserunt à me.* Vide, an vel unicus Discipulorum prius in domo Simonis, ubi lautè cænabatur, ab epulis defuerit? Sic scilicet inter patinas & inter prospera amicus amatur, & quæritur, & in adversis deseritur: *Non novi hominem.* Nota hîc tibi pro reflexione morali prudens lector, qualis & tua tunc rerum facies in agone erit: *Et relicto eo omnes fugerunt.* Ita videlicet, quamdiu sanus es, quamdiu alijs prodesse potes, opibus & auctoritate polles, amicos habebis plurimos, qui latus tuum & men-

fam

san stipabunt: Verùm quando ultima illa appropinquabit scena, & pallida mors languentes claudet oculos, tunc enim verò te solo in agone relicto, à te fugient omnes, nec ullus etiam intimorum ac fidelissimorum amicorum ad supremum illum ac justissimum Judicem te comitabitur. Heu quid tunc erit, quando *circumdabunt te inimici tui vallo*, *Luc. 19. 48.* & *coangustabunt te undique*, & *ad terram prosternent te*, eò quòd non cognoveris *tempus visitationis tuæ*? Hæc maturè cum adhuc tempus est, considera & dilce in rem tuam & salutem vigilare. O quàm felix runc eris, si tibi nunc dolorosissimam Matrem propitiam feceris: *Velocior*, inquit Divus Anselmus, *est nonnunquam salus memorato nomine MARIÆ*, *S. Ansel. lib. de Excell. Virg. c. 6.* quam invocato nomine Domini JESU unici Filij sui. Et id quidem non ideo fit, quòd ipsa major & potentior sit; nec enim ipse magnus & potens est per eam, sed illa per ipsum. Quare ergo propitior salus in recordatione ejus, quam Filij sui sæpe percipitur? Dicam quid sentio: Filius ejus Dominus est, & Judex omnium discernens merita singulorum, dum igitur ipse à quovis suo nomine invocatus non statim exaudit, profectò id justè facit; invocato autem nomine Matris, etsi merita invocantis non merentur, ut exaudiat, merita tamen Matris intercedunt, ut exaudiat.

4. De Davide recenset Regum Codex, quòd à facie Absolonis profugus cum amicis torrentem Cedron pertransierit, ut per montem Olivarium fugeret in desertum, ibique sese à furore rebellium subditorum absconderet: *Omnes sebant voce magnâ, & universus populus transibat: Rex quoque transgrediebatur torrentem Cedron.* Ecce insignem typum in Christo Davidis Filio suo tempore expletum, qui Judam & Judæos, perfidos rebelles ad tempus fugiens cum Discipulis suis, velut intimis amicis ante passionem suam eundem torrentem Cedron pertransivit: *Egressus est cum Discipulis suis trans torrentem Cedron.* Verùm ubi ab impijs ibidem captus & ligatus est, in eundem torrentem ignominiosè præcipitatus, & protractus fuit, ut adimpleretur illud Regij Vatis: *De torrente in via bibet*, &c. Considera hic anima Christiana, quomodo Rex Regum, micissimus JESUS nudo capite revinctis post tergum manibus & catenâ collo impositâ velut latronum coriphæus in urbem ad tribunalia rapiatur. Hic ipsius barbam, ille capitis crines vellicat; hic fuste, alius venabulo, ille nodosâ & ferratâ clavâ eum pullat, atque propellit. O quàm lugubre hoc erat spectaculum videre Dominum univerforum inter cruentas carnificum manus pecudis instar protractum; & quia huc illucque trahebatur, coactus est sæpiùs in terram procidere, quem pedum rursionibus, ut surgeret, barbarâ

Thren. 4. 20. crudelitate compellebant. O mitis Agnelle! siccine captus es in peccatis nostris? Ut nos liberares à captivitate perpetua, ipse capi voluisti, quem nec coeli nec terra capiunt? Ut vincula delictorum nostrorum dissolveres, ipse vinculis oneratus, & funibus constrictus es? Sic videlicet luit Dominus, quod Adam servus nequam peccavit, dum manus ad exitiale pomum extendit? *Judic. 9. 26.* Samson à Dalila ligatus sine mora omnia vincula dirupit, & quare ô dulcis JESU non similiter fecisti? Ah scio, quid manus tuas tenuerit: Amor hoc fecit, amor ligavit, amor in mortem te tradidit amoris victimam. O infinita, ô immensa Bonitas! excedens omnem bonitatem, ut me liberares à damnationis vinculis, ipse ea subire & pati non recusasti; ah mi Domine! quousque te pro salute animæ meæ demisisti? Et quid ego pro te? Quando aliquando amabo te ex toto corde, ex tota mente, ex omnibus viribus, & ex omnium viscerum latitudine?

¶. Et quid interim dolorosissima Mater? altum hîc est Evangelistarum silentium; sed quod illi præ amoris & affectûs teneritudine, mentisque compassione subricuere, pia sanctarum mentium meditatio *Justin. Michov. loc. cit. lins*, inquit, *Cedron pertransibat, anima ejus ingentem dolorum torrentem pertransiit. Filio dolente, tristante, pavente, mœrente, orante, ipsam quoque dolentem, tristantem, paventem, mœrentem, orantem fuisse, minime dubium est. Summa fuit inter Christum & MARIAM sympathia naturarum, complexionum, morum, propensionum, ac voluntatum conjunctio: consequenter eximia quedam gaudiorum ac dolorum communicatio, &c.* O quoties hæc dolentissima Virgo in illo luctuoso itinere, dum urbem de nocte perebat, in cœlum ingemuit: Ah Fili mi JESU, quis der, ut moriar pro te? O mitis ovicula, quam in utero meo porravi, sinu fovi, lacte enutrivî, sollicitè educavi, ergo sine Matre ibis ad victimam? Sine comite ad lanienam? Sine me ad *2. Reg. 15. 22.* occisionem? Vivit Dominus meus, & vivit Dominus meus Rex, quoniam in quocunque loco fueris Domine & Fili mi, sive in morte, sive in vita, ibi erit & Mater tua; præsens ero, ubicunque fueris. Ah Pater æterne! itâne placitum fuit ante te, ut proprio Filio non parceres, sed pro omnibus illum traderes? Ah ad quid parcis Matri ejus, cum sit Cor unum & Matris & Filij? O dilecte votorum meorum, quò abijisti ô lumen oculorum meorum, ô gaudium meum, ô corona mea, ô dulcedo mea, quò declinasti? Ah fluite lacrymæ: *Id. Thren. 1. 16.* circo ego plorans, & oculus meus deducens aquas; quia longè factus est à me

à me Consolator. JESU Fili mi, ubi te inveniam, quia renuit con-
solari anima mea nisi in te DEUS meus, &c. Hæc & similia tecum
mente volvens, & digerens venit in urbem, quam videre facile po-
terat universam esse commotam. Juvat hîc audire pijsimum Ludol-
phum de Saxonia: Cùm enim per omnes plateas Jerusalem diceretur,
quòd Dominus JESUS captus esset: Percipiens hos rumores terribiles dolo-
rosa Mater ejus (quæ tamen cùm primò caperetur, hoc in spiritu, ut dici-
tur, cognoverat) ducta est ad eum inestimabili lamento, & venit ad vi-
dendum Filium suum dilectum, plorans incessanter per civitatem Jerusalem,
& dicens: Ubi es dulcissime Fili? ubi te inveniam?

Ludolph. in
Vita Chri-
part. 2. c. 61.

6. Interim sistitur mitissimus JESUS coram Anna, ad quem
ideo (prout observat Cornelius à Lapide) à Juda traditore primò du-
ctus est, ut promissum venditionis Christi pretium ab eo reciperet, quia
hactenus triginta illos argenteos nondum acceperat, hoc enim indi-
cant illa verba: At illi constituerunt ei triginta argenteos; & in alio lo-
co: Promiserunt ei pecuniam se duros, quos denarios in aula Annæ
peracto tam nefario facinore recepit. Verùm quid audio ò bone JESU?
Unus assistens ministrorum dedit alapam JESU? O cœli obstupescite!
Supra quod rectè S. Chrysostomus: Quid hoc impudentius, inquit, ex-
horrescat cœlum, contremiscat terra de Christi patientia & servorum impu-
dentia. Alapis DEUS percuti potuit? O Angeli, qui hæc intuemini,
quomodo filetis? Quomodo manus continere potestis? Quomodo pro Domi-
no vestro non respondetis? An hoc ita facitis, quòd attonitos vos teneat
tanta insolentia & tanta mansuetudo, tanta perversitas, & tanta pa-
tientia?

Matt. 26. 15.
Marc. 14. 11.
Joan. 18. 22.
S. Chrysof.
Hom. 81. in
Joan.

Cæterùm observat in hac alapa S. Vincentius Ferrerius, quòd
Dominum cœlorum in terram prostraverit, armata enim manus erat,
cujus stigmata adhuc hodie in velo S. Veronicæ, quod Romæ magnâ
religione asservatur, sunt conspicua; & verisimile est, quòd ex tam
immani alapa sanguis per os & nares profluxerit, licet id sacri Scripto-
res non expriment; imò & dentes Christo Domino per hanc immitif-
simam colaphizationem fuisse excussos, multi apud Mancinum tra-
dunt, unde Jeremias in persona Christi ait: Fregit inimicus ad nume-
rum dentes meos, &c.

S. Vinc. Ferr.
apud Salm.
Id. 10. Tr. 20.
Mancin. de
pass. Df. 506.
Thren. 3. 16.

O mœstissima Matrum, ò afflictissima Virginum! num etiam
hanc cruentam audisti, vel spectâsti alapam, Divinissimo Filio tuo à
diaboli ministro impactam? Ita, subintrat hîc S. Joannes Chryosto-
mus; Porro eandem DEI Matrem in domo Annæ interfuisse iniquo judicio,
& ejus

S. Jo. Chryf.
apud Man-
cin. de pass.
fol. 406.

224 Consideratio XXVII. B. Virgo de nocte quærens dilectum captivum.

Et ejus cor crudeliter fuisse percussum ab alapa, quam unus assistens ministrorum ori Divino impexit, &c. O peccator, dum graviter delinquis, quid aliud facis, quàm ut Christo de novo similem alapam impingas? Ah siste aliquando. Parce & dolorosæ Matri ejus, in quo enim te offendit hæc benignissima Virgo? An quia Salvatore mundi peperit, & unà cum illo pro tua salute in victimam se obtulit? Audi Taulerum ita hanc desolatissimam Deiparam alloquentem: Sicut, inquit, ad Filij DEI generationem te obtulisti, ita & ad mortem & passionem te resignasti, &c. Proinde omni amore & veneratione dignissima est. O Mater dolorum, ô tristissima Noëmi! quàm benè de te dictum fuit: Ne vocetis me Noëmi, id est, pulchram, sed vocate me Mara, id est, amaram, quia amaritudine valde replevit me Omnipotens: Impetra, obsecro, mihi clientum ac fervorum tuorum infimo, & omnibus, qui dolorum afflictissimi CORDIS tui meminerint, in supremo illo vitæ agone, ex quo pendet æternitas, cor verè contritum, ut amore DEI & tui liquefiat anima nostra, atque misericordias DEI & tuas in æternum possimus decantare, &c.

Tauler. de
pass. D. 6. 18.

Ruth. 1, 20.

CON